Bobo

VERSCHIJNT WEKELIJKS

NR. 16 - 19 APRIL 1969
abonnementsprijs 35 cent
losse nummers 50 cent
voor België 7 frank

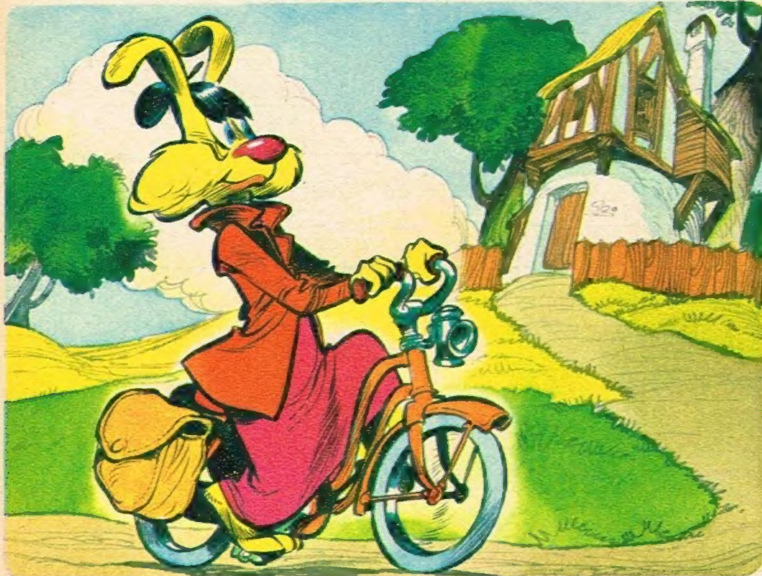
Bobo, dat is lang niet dom!
Hij gooit alle kegels om.
Als je zo iets na kunt doen,
Ben je kegelkampioen!

Er zijn vier kegelballen in de tekening verstopt.
Wie kan ze vinden?

VOORLEESBLAD VOOR PEUTERS EN KLEUTERS

Bobo Konijn en zijn

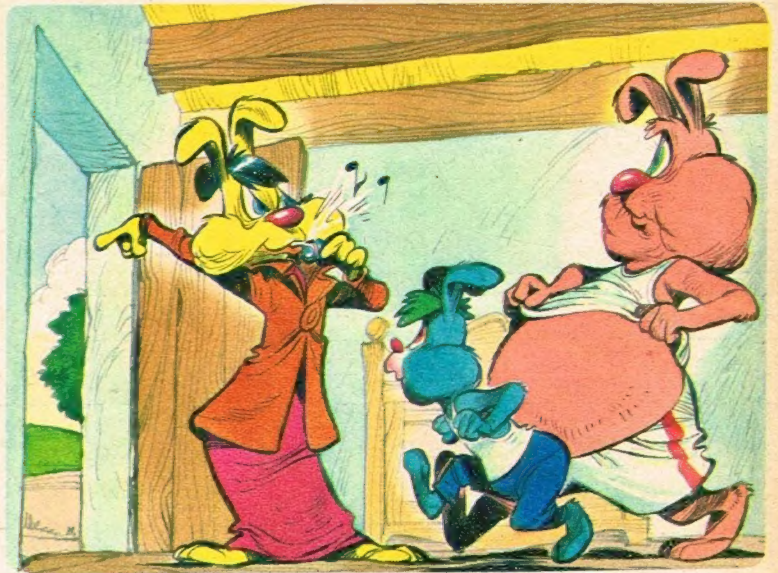
1. Als tante Pieta Secuur met zo'n streng gezicht door het dorp fietst, is ze wat bijzonders van plan. Je weet misschien al dat tante Pieta zich met alles en iedereen bemoeit. Ze heeft dikwijls wat te mopperen. Maar heus, ze heeft even dikwijls gelijk. Ze doet het alleen om te helpen.

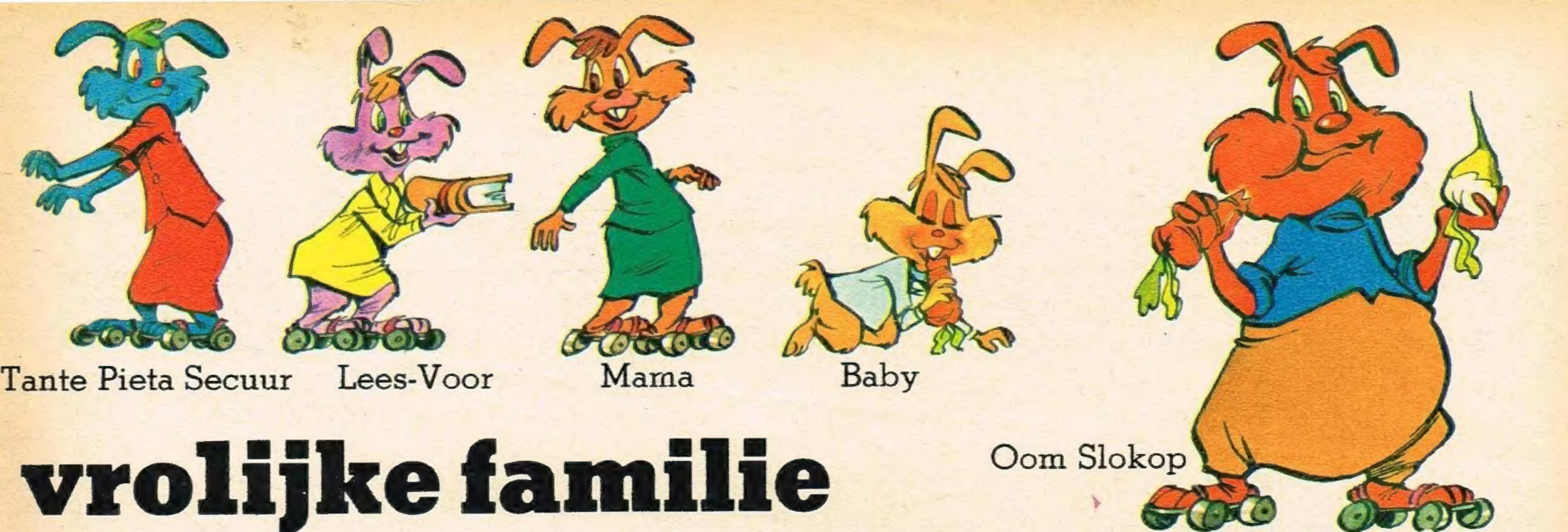
2. Zo komt ze bij het huis van oom Slokop. Zijn foto is op het tuinhek vastgespijkerd. Het is een heel dik konijn, dat veel te veel eet. Tante kijkt naar het eten dat oom naast de deur heeft klaargezet. Als je te veel eet, word je ziek, denkt ze. Het kan nooit goed blijven gaan met oom!

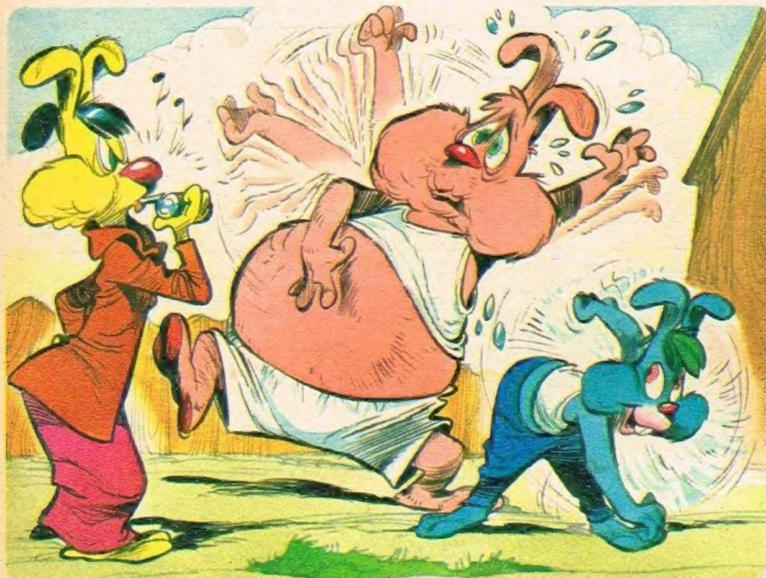
3. Vooruit, tante Pieta Secuur zal hem maar weer eens de les gaan lezen. Ze stapt het huis binnen. Daar zit Bobo met een stuk chocolade naar de tv te kijken. Oom staat erbij. Hij snoept natuurlijk mee. Oom wil de chocolade nog verbergen achter zijn rug. Maar tante heeft het al gezien!

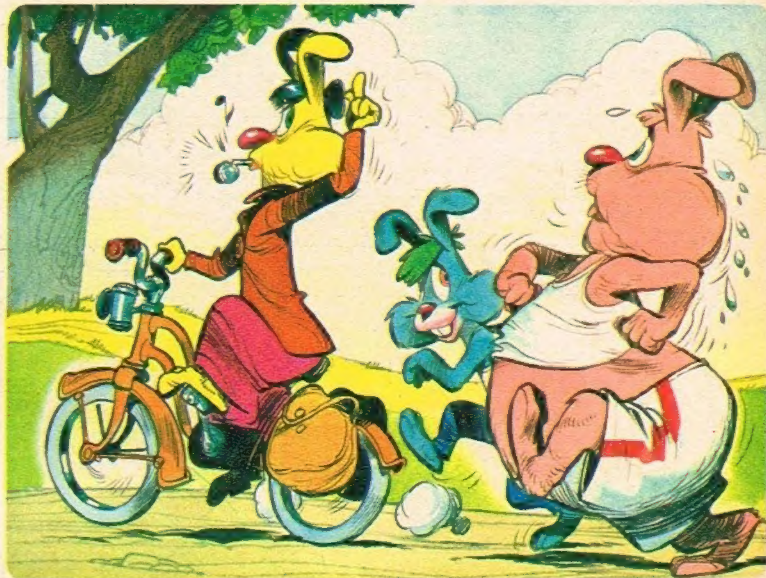
4. „Schande!" roept tante Pieta. „Dat zit maar als zoutzakken voor de televisie en dat snoept maar raak! Als je zo doorgaat, zul je nog eens heel ziek worden. Vooruit, naar buiten jullie. De frisse lucht zal je goed doen! Denk toch aan je gezondheid. En doe aan gymnastiek!"

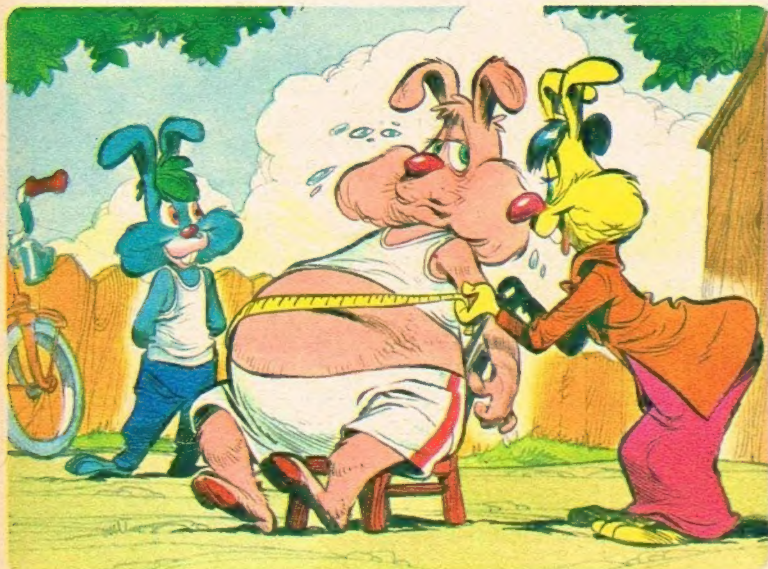
vrolijke familie

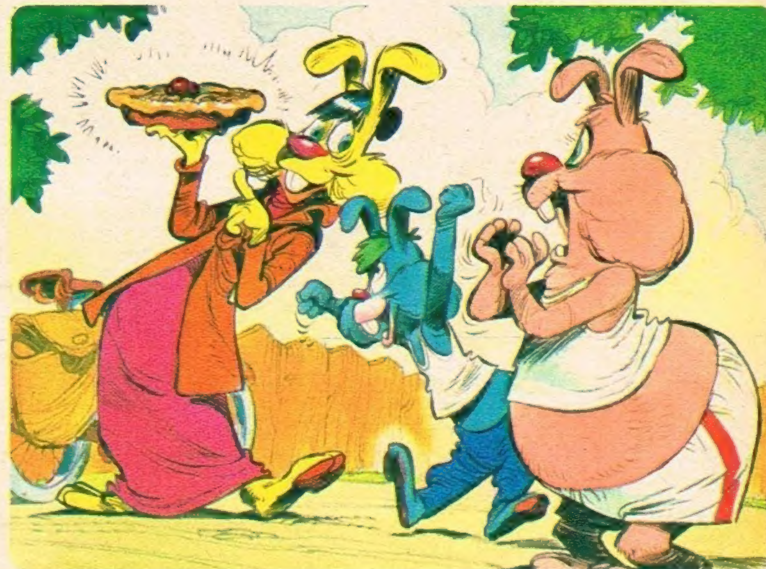
5. „Hoe... hoe moet ik dat doen?" stottert oom. „Dat zal ik je vertellen," zegt tante. „Ik heb een fluitje. Telkens als ik daarop blaas, moet je vooroverbuigen. Met je handen naar je tenen. Jij, Bobo, doet ook mee. Daar gaan we: fuut... fuuut... fuuut... op, neer, hoog, laag, fuut... fuut!"

6. Oom hijgt en puft en blaast. Maar tante is nog niet tevreden. „Nu een stevige wandeling," zegt ze. „Ik fiets voorop en blaas op de fluit en jullie stappen op de maat. Een, twee, links, rechts, een, twee, links twee, hup twee, hup!" Bobo vindt het leuk, maar oom Slokop krijgt het er warm van.

7. „Aha, dat is juist goed voor jou," lacht tante. „Je moet nodig wat afvallen." Als ze thuis zijn, neemt tante de maat van ooms dikke buik. „Zie je wel," roept ze. „Je bent nu al een stukje magerder. Nu volhouden, jongen!" „Maar ik heb zo'n honger," klaagt oom. „En die arme Bobo ook al!"

8. „Omdat jullie goed je best gedaan hebben, zal ik wat gaan halen," zegt tante Pieta Secuur. Uit haar fietstas haalt ze een zelfgebakken vruchtentaart. Die mogen oom en Bobo samen delen. Dan stapt tante Pieta Secuur weer op haar fiets. Ze heeft nog meer te doen. Dag, tante, welbedankt!

Bobo Konijn is stenen aan het metselen.
Gaat hij soms een huis bouwen?
Misschien wordt het wel net zo'n leuk
huis als het huis uit ons versje.

Het huis van Mik Metsel

Mik Metsel heeft een huis gebouwd
Van stenen en cement.
Je kijkt gewoon je ogen uit,
Als je daarbinnen bent.
In elke kamer is een wip,
Een schommel en een glijbaan,
En suist de schommel op je af,
Dan moet je maar opzijgaan.
Een waterorgel in de douche,
Dat speelt geweldig mooi.
In de salon een heleboel
Marmotjes in een kooi.
De keuken heeft een automaat
Met friet in grote zakken.
Je drukt gewoon een knopje in
En hoeft het maar te pakken.
Je mag er schrijven op de muur,
Ook kleuren mag gerust.
En wie er wat wil timmeren,
Het kan naar hartelust!
Er staat ook een ballonnenpomp,
Die blaast ballonnen op.
Er is een robot ingebouwd
Die ruimt de rommel op.
En in de gang is een fontein
Die limonade spuit.
En alle kinders die er zijn,
Willen er nooit meer uit!

SPELEN MET LETTERS EN WOORDEN

Ik ken een jongen die Herman heet. Herman kan al echt schilderen. Hij maakt schilderijen voor zijn kamer. Is dat even knap! Jij bent ook knap, als je de woordjes na kunt schrijven. En als je het verhaaltje lezen kunt.

Herman

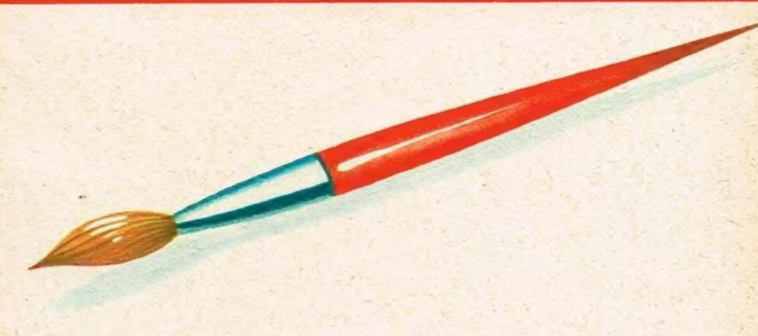
wat mooi!

_ _ _ _ _ _ _ _ _

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _

Herman heeft verf.
Herman heeft kwasten.
Daarmee maakt Herman mooie dingen.
Hij maakt schilderijen.
Die kun je echt ophangen.
Herman, schilder je mijn portret?
Maak mijn neus niet te lang!
Maak mijn wangen niet te dik.
Mijn portret moet lijken, hoor!
Als het lukt,
zal ik jou een zak
vol knikkers geven!

verf

kwast

_ _ _ _ _ _ _ _ _

_ _ _ _ _ _ _ _ _ _

OOM STUNTEL
en zijn neefje Handige Heintje

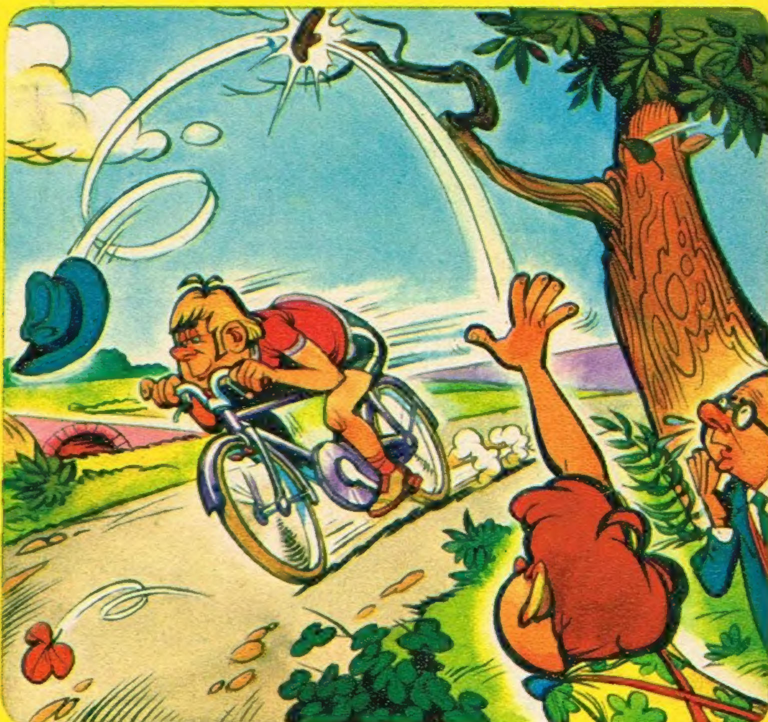
1. Het waait wel wat, maar toch vindt oom Stuntel dat een wandeling heel lekker is. Handige Heintje en Flap de hond gaan natuurlijk mee. Maar van wie is die mooie hoed, die door de lucht komt aangezeild? Die ondeugende wind had zeker weer zin in grapjes. Hoedjes afblazen doet hij graag!

2. De hoed is van een meneer met een kaal hoofd. Hij probeert zijn hoed terug te krijgen. Maar de wind heeft hem opgehangen aan een tak van een boom. Net of het een kapstok is. Die tak is veel te hoog. De meneer kan er niet bij. Oom Stuntel en handige Heintje trouwens evenmin.

3. „Wacht maar, meneer, ik weet hoe ik uw hoed uit de boom moet halen," zegt oom Stuntel vriendelijk. Hij raapt een dikke tak van de grond. Heintje heeft al begrepen wat oom daarmee gaat doen. Hij gaat dat stuk hout tegen de hoed gooien. Dan wipt de hoed vanzelf eraf. Oom is slimmer dan de wind!

4. De wind dacht dat niemand de hoed uit de boom kon krijgen. Hoep! Oom slingert de tak tegen de hoed. Zie je wel? Daar komt de hoed uit de boom. Maar er komt ook een fietser aan. Een snelle fietser in de bocht. De hoed zeilt op hem af, vóórdat oom er wat aan kan veranderen. Oei oei!

5. Nu komt de hoed van de meneer precies op het hoofd van de fietser terecht. Omdat de hoed veel te groot is, zakt hij helemaal over zijn ogen. Nu kan de fietser niets meer zien. En hij reed nog wel zo hard. Dat kan nooit goed aflopen. Je kunt niet fietsen als je niet ziet waar je rijdt.

6. Daar suist de fietser van de weg. Oom wil hem nog tegenhouden, maar het is te laat. Hij hobbelt de dijk af en duikt voorover in de diepe sloot. „Help!" roept de meneer. „Mijn mooie hoed! Hij had nog beter in de boom kunnen blijven. Daar hing hij tenminste hoog en droog! Kijk nou eens!"

7. Juist vóór de fietser het water in duikt, schiet de hoed van zijn hoofd. Oom Stuntel kan hem nu gemakkelijk grijpen. Hij is helemaal niet nat geworden. De meneer mag niet mopperen, hoor! Het is juist prachtig afgelopen. Oom Stuntel is er echt een beetje trots op. „Alstublieft, meneer!"

8. Maar de fietser is uit de sloot gekrabbeld en hij is natuurlijk kletsnat. Met een nijdig gezicht komt hij naar oom gefietst. „Ik ga naar de politie!" schreeuwt hij. Maar oom wordt niet bang. Hij kon er echt niets aan doen. Het was een ongelukje. Vrolijk wandelen ze verder: oom, Hein en Flap.

We wonen allemaal

1. Baby Zonnemans zit van pret te kraaien in de kinderwagen. Wat gebeurt er nu toch allemaal voor leuks? Nou, papa en mama Zonnemans denken er anders over. Een van de tweeling en Lucie zijn gaan tennissen. Maar hoe kwamen ze aan een net?

2. Ze hebben twee tafellakens van mama aan elkaar geknoopt. „Geef hier mijn mooie linnengoed!" roept mama. Rinkeldekinkel, klinkt het achter haar. „Dat kost ons een ruit van de caravan!" schreeuwt papa boos. „Kwajongens, ophouden!"

Er zijn zes rackets in de

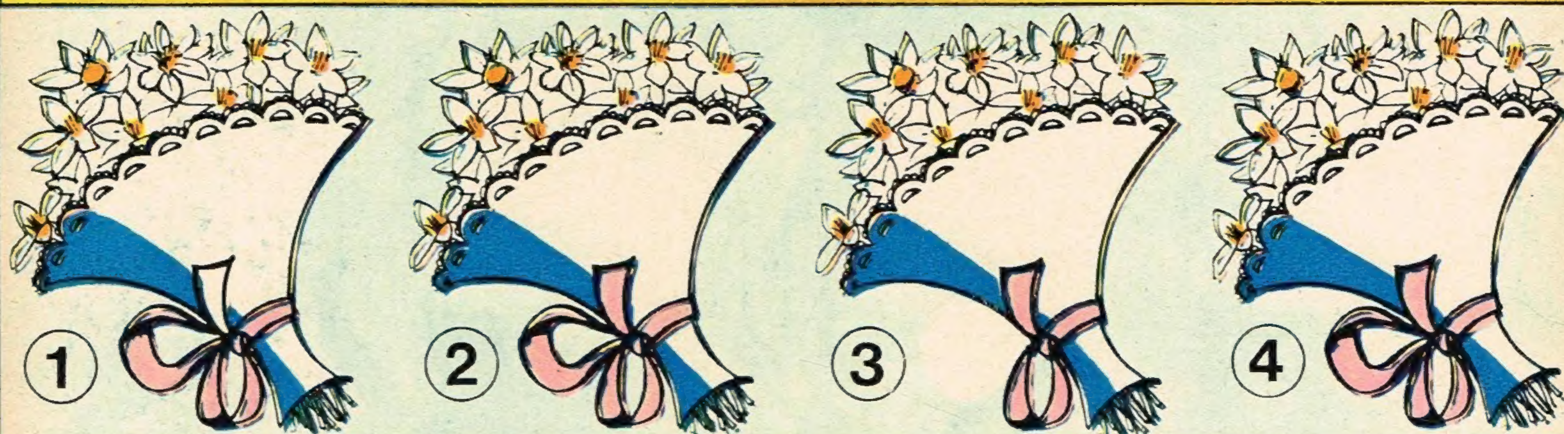
n een gele caravan

3. Is opa soms ook een kwajongen? Hij slaat een bal in het kopje thee van oom Wim, die piano speelt. Loekie, Anja en haar andere tweelingbroer spelen tafeltennis. Ook oma doet mee. De poesjes van Peter spelen in het gras. Die spelen altijd samen.

4. Gelukkig is niet iedereen ondeugend. Wiesje zorgt voor een vaasje met bloemen en Marjo heeft met Tippie boodschappen gedaan. Straks gaan ze weer verder rijden met de gele caravan. Maar eerst komt er een nieuwe ruit. Anders gaat het tochten!

verstopt. Zie je ze ?

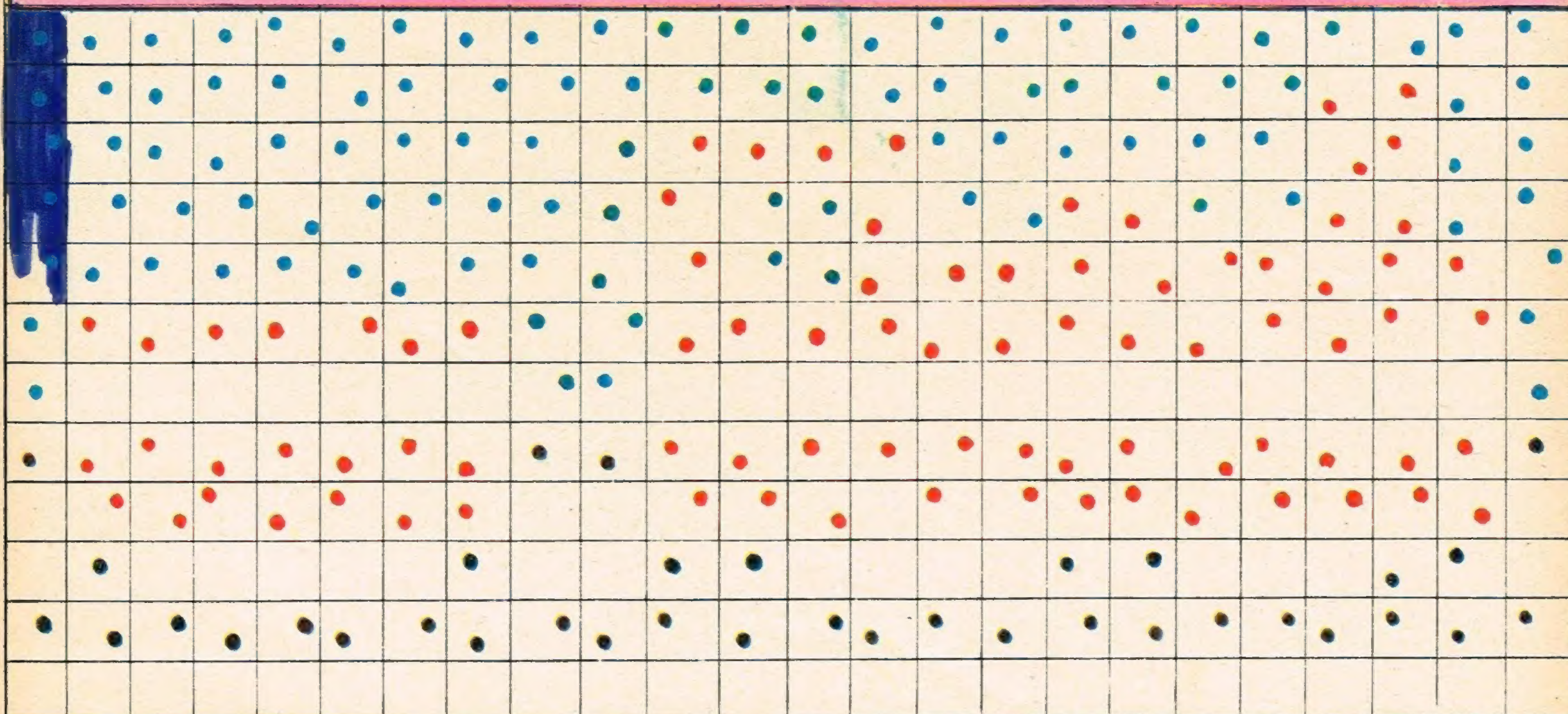
DAG JUFFROUW, DIE BLOEMEN ZIJN VOOR JOU!

Hier zie je vier mooie boeketjes. Drie zijn er precies hetzelfde. Maar een is een klein beetje anders. Goed kijken, hoor!

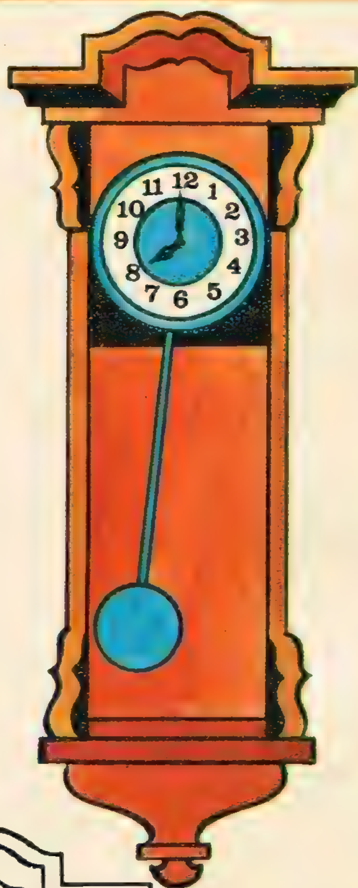

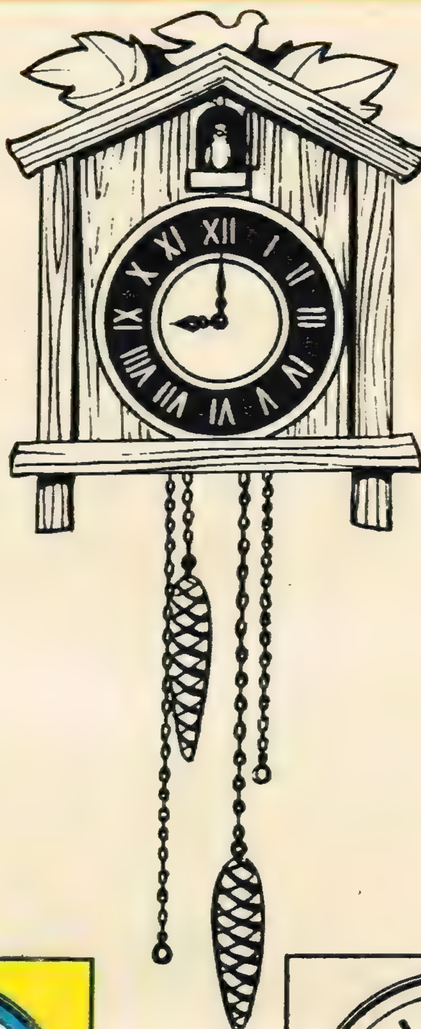
Deze drie poesjes heten: Likkie, Smikkie en Smakkie. Ze hebben alle drie een bakje. Een eet vis, een drinkt melk en de derde heeft kattebrood. Volg de lijntjes, dan zie je wat ze krijgen.

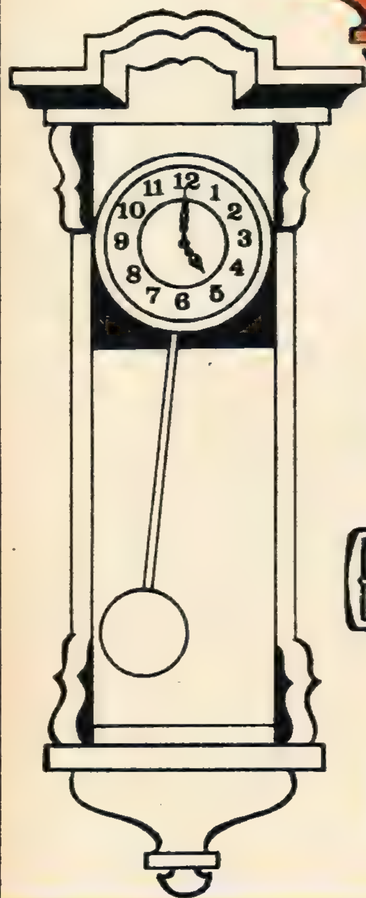
Kleur de vakjes in dezelfde kleur als de stippen die erin staan. Dan krijg je een leuke tekening.

TIK-TAK-TIK, EEN KLOK IS NIET VAN BLIK!

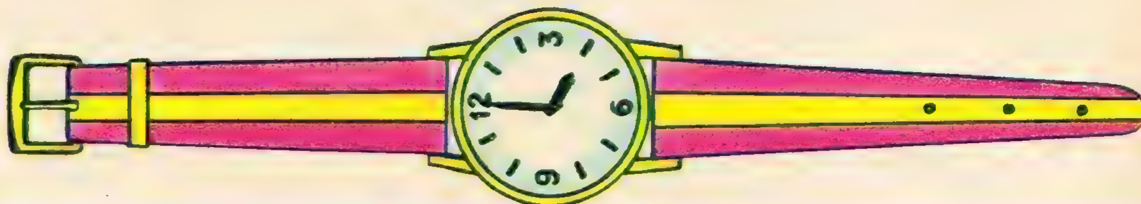

Wie van kleuren houdt, kan met deze plaat vooruit. En wie weet er nu hoe laat het is ?

Geert, Gerrie en de tuinkabouters

In het huis van Geert en Gerrie stonden de hele zomer volop bloemen. Dat kwam omdat ze zo'n mooie tuin hadden en omdat Geert en Gerrie daar alle dagen ijverig in werkten.
Vader en moeder waren trots op die twee. Als er visite kwam, maakten ze altijd eerst een wandeling door de tuin en dan zeiden ze: „Kijk eens hoe geweldig die kinderen van ons de tuin verzorgen!"
Maar vader en moeder wisten niet dat er in hun mooie bloementuin nog meer te beleven was. Daar woonden zeven kabouters. Overdag zaten ze in een holletje diep onder de grond. Maar 's nachts, als de maan scheen, kwamen ze te voorschijn. Dan staken ze hun neuzen in alle bloemkelken en dan snoven ze: Hmmm, heerlijk!
Op zekere dag kregen ze een brief uit elfenland.
Zeven elfjes wilden op bezoek komen. Ze vroegen of het gelegen kwam bij de eerstvolgende volle maan.
De zeven tuinkabouters waren geweldig trots. Het is een hele eer voor een kabouter om een elfje op visite te krijgen.
Ze schreven dus haastig terug dat de elfjes van harte welkom waren. Daarna wasten ze hun kleren, poetsten hun schoenen, wasten hun handen in de vijver en maakten hun nagels schoon met een dennenaald.
Terwijl Geert en Gerrie en ook hun vader en moeder sliepen en terwijl de volle maan de mooie bloementuin bescheen, kwamen de zeven elfjes aangevlogen. Ieder op een zilveren berkeblad. De kabouters stonden met de muts in de hand bij het hek. Ze hoopten maar dat de elfjes tevreden zouden zijn over de ontvangst. De rozenwijn stond klaar, de honingkoek was al gesneden.
Nou en of ze tevreden waren. Niet alleen omdat de kabouters er zo keurig uitzagen, niet alleen omdat de rozenwijn zo koel was en de honingkoek zo zoet, maar ook omdat de tuin er zo prachtig uitzag.
„We komen binnenkort nog eens terug," zeiden ze, toen ze afscheid namen. Dat was iets heel bijzonders. Elfjes komen anders hoogstens maar eens in de zeven jaar.
„Het moet in de krant," zeiden de kabouters.
„Wij zijn buitengewone kabouters, dat zie je maar weer!"
Maar een van de kabouters zei: „We hebben het te danken aan Geert en Gerrie. Die moesten we eigenlijk belonen!"
Dat vonden de anderen ook. Ze staken de kopjes bij elkaar en maakten een plan.
Nu zijn kabouterplannetjes meestal erg leuk.
Het is dus geen wonder dat de verrassing die ze uitdachten, iets prachtigs werd.
Toen Geert en Gerrie de volgende morgen de tuin in liepen, vonden ze een briefje.

„DIT IS EEN BELONING OMDAT JULLIE DE TUIN ZO MOOI VERZORGEN. NU HEBBEN WIJ OOK EENS IETS VOOR JULLIE LATEN GROEIEN!
HOOGACHTEND
DE ZEVEN TUINKABOUTERS"

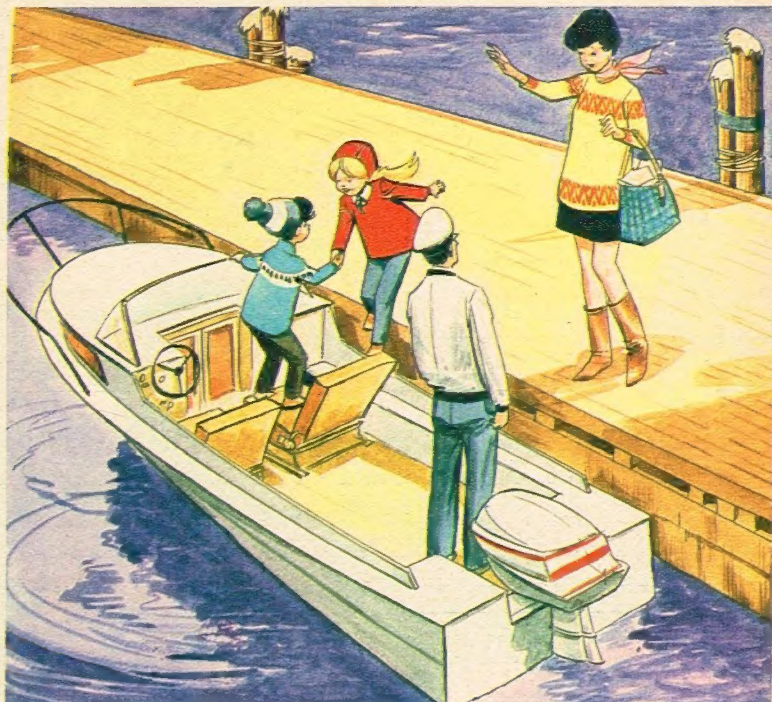
Verrast keken ze tussen de bloemen. Wat een lekkere dingen lagen daar opeens: roomhoorntjes, dropveters, lolly's, kauwgom, nogablokken en repen chocolade.
Hals-over-kop gingen ze aan het rapen.
En met nóg meer zorg werkten ze voortaan in de tuin. Ze wisten dat vader, moeder én de zeven tuinkabouters daar erg blij om waren.

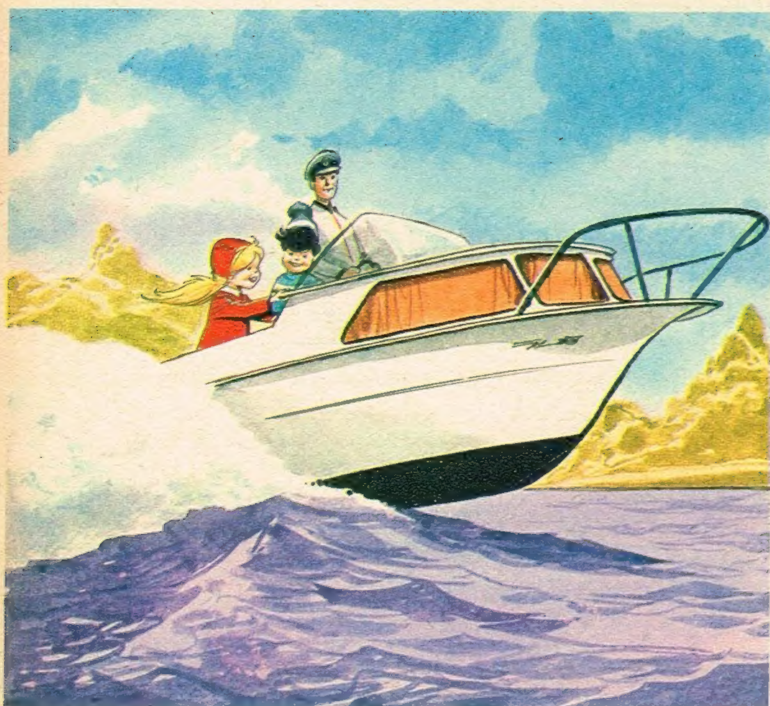
Mevrouwtje

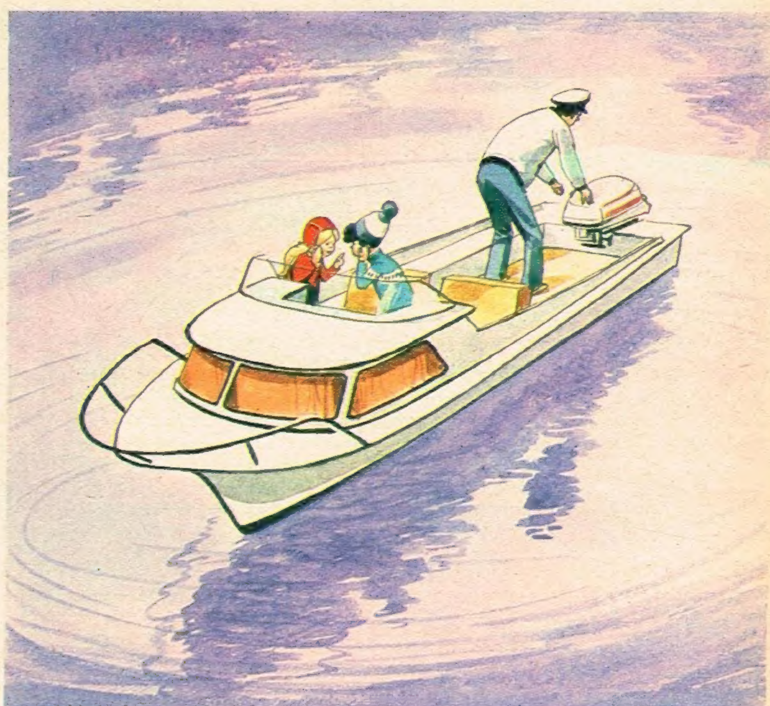
1. Als mevrouwtje Sprokeboom met Wanda en Pukkie zo gewoon langs de rivier wandelen, zal geen mens zeggen dat die drie uit Sprookjesland komen. Ze hebben het nog tegen niemand verteld. Ook hun grote vriend, meneer Jansen, weet er niets van. Meneer Jansen heeft een mooie, snelle motorboot.

2. „Hebt u zin om mee te varen?" vraagt hij aan mevrouwtje Sprokeboom. Maar ze heeft geen tijd. De kinderen wel. Die klauteren vlug aan boord. „Zullen jullie op tijd thuiskomen?" vraagt mama. Ja, dat beloven ze. Meneer Jansen zet de motor aan en daar varen ze over de rivier. Leuk, zeg!

3. Het water spat hoog op, zó snel gaat dat. In sprookjesland hebben Wanda en Pukkie nooit in zo'n boot gevaren. Bij de mensen zijn heel wat dingen die leuker zijn dan de dingen in sprookjesland. Wanda en Pukkie hopen dat ze nog lang in het land van de gewone mensen zullen wonen.

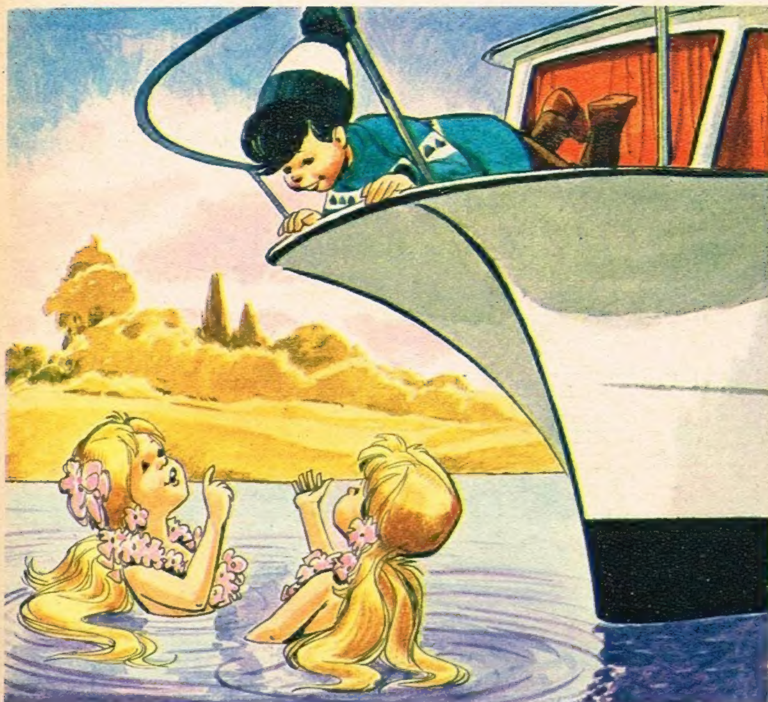
4. Maar opeens begint de motor te sputteren. Pluplup, gaat het en de boot ligt stil. Meneer Jansen schrikt. Ze zijn een heel eind van de haven vandaan. Hoe krijgt hij hier hulp? En hij heeft mevrouwtje Sprokeboom horen zeggen dat de kinderen op tijd thuis moeten zijn. Hoe moet dat nu?

Redactie en Administratie: Nassauplein 3, Haarlem. Telefoon 1 84 10. Abonnementsprijs: 35 cent, per kwartaal (13 nrs.) f 4,55. Losse nummers: 50 cent. Girobetaling: Ontvangt U het blad per post onder adresband: girorekening 230200 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad postabonnementen Haarlem met vermelding: Bobo. Ontvangt U het blad van de wederverkoper, gebruik dan postrekening 9822 t.n.v. N.V. Uitgeverij Spaarnestad met vermelding: Abonnement Bobo.

Sprokeboom

5. Als Pukkie meneer Jansen zo bezorgd ziet kijken, wil hij hem helpen. Met een toverkunstje kunnen ze uit de moeilijkheden komen. Maar hij mag het niet merken. Anders is hun geheimpje verraden. Hij gluurt over de reling en zegt een toverspreuk. Meteen komen er twee waterfeetjes opdagen.

6. „Willen jullie de boot naar de haven slepen?" vraagt Pukkie zachtjes. Natuurlijk willen de waterfeetjes dat. De kinderen van de sprookjeskoningin moeten geholpen worden. Pukkie gooit vlug een touw in het water. De feetjes grijpen het en trekken eraan. Meneer Jansen kijkt verbaasd.

7. „Hoe kan de boot nu varen, terwijl de motor niet draait?" vraagt hij half hardop. Wanda en Pukkie laten niets merken. Meneer Jansen krabt onder zijn pet. Zo iets heeft hij nog nooit beleefd. Ze drijven regelrecht naar de haven toe. „Dat noem ik boffen," zegt hij. Maar het is toveren!

8. „Ziezo, we zijn er!" roept Wanda. „Nu kunnen we nog met gemak op tijd thuis zijn." Pukkie wuift intussen naar de waterfeetjes om ze te bedanken voor de hulp. Meneer Jansen heeft niets van de toverkunst gemerkt. Zo helpen Wanda en Pukkie. Dat kun je, als je weet hoe je toveren moet.

Verspreiding voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen 1. Telefoon 38.23.80, postrekening 834.05. Prijs per nummer: 7 F. Verkrijgbaar bij de verkopers en in de boek- en dagbladhandel.

Bobo's kijk- en vragenspel

Hup, Jan, hup, Erik! Zet 'm op, Teuntje! Zo wordt er geroepen, want de jongens houden een wedstrijd in hun trapauto's. Kwakwakwak kwaken de eenden, die ook al komen kijken.
En jullie? Kijk maar heel goed, dan vind je het antwoord op de vragen.

1. Er staan ... auto's op de plaat.
2. Er zijn ... rode auto's.
3. Hoeveel gele auto's zie je?

4. In het gras staan ... eenden.
5. Is er ook een eend in de lucht?
6. Wat voor geluid maakt een eend?

7. Er zijn ... jongens op de plaat.
8. *Er zitten ... jongens in een auto.*
9. Wat voor kleur heeft de auto die wint?

10. Er staan ... meisjes op de plaat.
11. Er zijn ... meisjes in een blauwe jurk.
12. Er zijn ... meisjes in een groene jurk.

13. Je kunt ... bomen zien op de tekening.
14. Er zijn ... grote bomen.
15. Er zijn ... kleine bomen.

16. Er zijn ... lolly's.
17. Er zijn ... rode lolly's.
18. Er zijn ... gele lolly's.

1. zes, 2. twee, 3. een, 4. twee, 5. nee, 6. kwakwak, 7. tien, 8. zes, 9. rood, 10. zeven,
11. twee, 12. geen, 13. zes, 14. twee, 15. vier, 16. zes, 17. vier, 18. twee.

© WORLD COPYRIGHT N.V. UITGEVERIJ DE SPAARNESTAD, HAARLEM